

2022. NOVEMBERI SZÁM

GIMI MAGAZIN

TANÁR - DIÁK

RAJZ: KISS VIRÁG (9.H)

Hi! KLENK RÉKA

Mi a véleménye az iskolánkról?

Izgalmas nekem, hiszen itt tanultam egy évet. Az első napokat a megfelelés is jellemezte. Nagyon érdekes, hogy a volt tanáraink most a kollégáim lettek, ez egy furcsa helyzet, de alapvetően jól érzem itt magam. Azt érzem, hogy nagyon befogadó hely a gimnázium, a kollégák nagyon segítőkészek. Nagyon jó a légkör is!

Hogy érzi itt magát eddig?

Egyre jobban, egyre felszabadultabb vagyok, egyre inkább merek önmagam lenni és egyre több a kihívás.

Melyik a kedvenc tanterme?

A kedvenc tantermem a nyolcas, mivel itt van zongora. Nagyon örülnék, ha az összes énekóra itt lenne!

Gyerekként milyen érzelmek fűzték a tantárgyához?

Hát nagyon gyorsan nagyon szoros. Nagyon kicsi korom óta zenélek, tehát ez nekem mindig egy központi része volt az életemnek: az ének és a hangszer is – citerázom, zongorázom.

Mikor és miért döntött úgy, hogy tanár lesz?

Egy idő után pontosan láttam, hogy nincs szükség ennyi népi énekesre. Alapvetően mindig szerettem a gyerekeket, mindig jó kapcsolatom volt velük: bétáboroztam, táborokba jártam segíteni, szóval azt éreztem, hogy működik a kapcsolat. A döntésben segített az is, hogy elkerültem Nyíregyházára, egy olyan képzésre, ahol a népzene és az ének-zene is megvan a tanárképzésben. És itt lett pont azon, hogy én akkor tanár leszek.

Mi akart lenni gyermekkorában?

Énekes, és elég gyorsan énektanár, mert a mamám is énektanár volt. Mikor kicsi voltam, elvitt egy csomó kóruspróbára. Amikor leginkább megfogott, hogy év végén mindig láttam, mennyi virágot kap, és akkor eldöntöttem, hogy én is énektanár leszek. Alapvetően mindig az énekléssel kapcsolatban akartam foglalkozást választani.

Milyennek találja a kórust?

Egyre lelkesebbek a gyerekek. Körülbelül 20-an vagyunk, év elején népdalokkal kezdtünk, mostanra már kánonban énekelünk. Fontosnak tartom, hogy közösséggé formálódjon a csapat. Már a karácsonyi műsorra is készülünk.

A gimnáziumi korosztály mindennapjaira hatalmas befolyással van a továbbtanulás gondolata.

Te hogyan éled meg az egyetemi életet?

Az ELTE-n tanulok, magyar-törli szakos tanárnak. Először nem vettem fel, ami nagyon elkésérített, teljesen megzuhanam; második jelentkezésem azonban sikeres volt. Szeretem az egyetemet, főképp a közösség miatt, nagyon sok értékes barátságot tudtam kiépíteni ott. Úgy érzem, ezek örökké szólnak... Az egyetemi ritmus, az ottani követelmények miatt kerültünk ennyire közel egymáshoz. Persze, mint azzal mind tisztában voltunk, ez egy nagyon nehéz egyetem, hatalmas elvárásokkal, a magas presztízs miatt a falakon belül is jelenlévő sznobizmussal. Ezek mellett viszont nyújtott egy olyan széles látókört és egy olyan eligazodási készséget az életben, amiért mindig is hálás leszek.

Tudnál egy konkrét kedvenc témát, korszakot meghatározni a tantárgyaid kapcsán?

Törüből egyértelműen a jelenkor – az újkorból kvázi kisserettem az egyetem alatt, de most, a tanítás folyamán újra kezdem megkedvelni. Magyarból pedig szinte minden, ugyanúgy imádom a regényeket, a 20. századi irodalmat és az Antigonét; külön kedvenceim a kortárs költők, főképp Erdős Virág.

Mikor döntötted el, hogy pont a történelem és a magyar tanításával szeretnél foglalkozni?
Óvodáskorom óta tanár szeretnék lenni, és ez jelen állás szerint maradandó álmnak ígérkezik, a mai napig kitartok mellette. Nagyon szeretem csinálni, a körülményekből adódó nehézségek ellenére. Az irodalom mindig is szívügyem volt, kiskorom óta imádom ezzel az ággal foglalkozni, verset mondani, olvasni... A történelmet pedig itt, a gimiben szerettem meg, a történelem tanárnőm miatt. A törli és a magyar olyan tantárgyak, amikkel szerettem kiválóan meg lehet tanítani a diákokat komplexen gondolkodni, okozati összefüggéseket felfedezni, új világszemlélet megismerni.

Mennyire befolyásolták a szakmai választásod a volt tanáraid?

A korábban említett, számomra a történelem tantárgyat annyira szerethetővé és érdekessé tevő Szabó Klára tanárnő az egyik fő inspirációm – szerintem fantasztikus, emberileg, jellemében és tanítási stílusában is. Valamint Hermánné tanárnő és Hermán Gábor tanárúr is említésre méltó hatással voltak rám ilyen szempontból; a gyakorlati időszakom alatt ők a mentoraim. Ez nagyjából annyit jelent, hogy az ő osztályaikat tanítom, valamint ők is részt vesznek az órákon, amiket tartok – velük közösen dolgozom, ők felügyelik a munkámat, amíg át nem térek teljesen önállóan tartott órákra.

Véleményed szerint milyen egy jó diák?

Főképp az igyekezetet és az önálló gondolkodást értékelem a tanulóknban: ha kíváncsi, ha abból a 45 percből 35 percig képes nyitott lenni arra, hogy én az adott feladatokkal és témákkal mit szeretnék sugallni neki az életről. Ha csak egyetlen mondat megragad a fejében az órán elmondottakból, ha akár ennyivel tudom őt szellemileg és erkölcsileg formálni, engem már az boldoggá tesz.

És végül: mik a legelterjedtebb tévhitek a tanárokról, amikre szívesen cáfolsz rá?

Hogy slamposak, nem hallgatnak jó zenét, nem tudnak élni. Hogy nem lépnek át határokat. Szentek, akik élik a kis semmilyen életüket. Ezekből egyet sem tartok igaznak. Előfordult már, hogy diákokkal zenei ízlésről volt szó, és meg voltak lepve, amikor közöltem, hogy én is hallgatok Krúbit, rendszeresen járok a koncertjeire; mi több, akár az ő szövegeit is elemezhetnénk, ugyanúgy kijönne a társadalomkritika, a mélyebb gondolatok és a háttértartalom, mint bármilyen tantervi versnél. Szóval igen, a tanár is ember, neki is van élete, gondolatai, joga hibázni és érezni: szeretném, ha erre mindenki ráébredne.

Hi! BALOG CSABA

Hogyan érzi magát az iskolában?

Jól. Egy másik városból költöztem Paksra, és még nehéz a váltás, tehát sok mindent meg kell szokni. Több iskolában is tanítok egyszerre, de azt hiszem, hogy haladok, és jó úton járok.

Hol tanított ezelőtt?

Egy katolikus iskolából jöttem, a Patrona Hungariae Általános Iskola, Gimnázium Kollégium és Alapfokú Művészeti Iskolából, aminek az a különlegessége, hogy az egyetlen leánygimnázium Magyarországon. Jó volt, szerettem ott lenni.

Mikor kezdte a tanári pályafutását?
Talán jövőre lesz tíz éve. Amikor Pécsen diplomáztam, akkor nem tanárként helyezkedtem még el, hanem nevelőként egy gyermekotthonban, ahol nehéz sorsú gyerekek, fiatalok voltak. Elég kemény volt maga a munka, de a gyermeki lélekről és a nevelésről egy csomót tanultam ott is. És sok mindent megértettem. Nagyon jó volt, de nehéz is.

Ösztönözné a gyerekeket a személyes beszélgetésekre?

Mindenképpen, és erre törekszem is, bár sok lehetőségünk nincs, különböző okok miatt, de én szeretem, ha a gyerekek megnyilvánulnak. Tehát az irodalomban az fontos, hogy tudjanak reflektálni, hogy rájöjjenek, hogy hozzájuk hogy szól egy adott mű. És lényegében nincs lehetőség arra a mai keretek közt, hogy ők tudjanak ezekről beszélni, hogy érezzék magukat megszólítva egy-egy mű által, és ezt ki is fejezhessék. Diktáljuk, és nyomjuk le a torkukon a fogalmakat különböző évszámokat, irodalom-történeti fogalmakat, de arra nincs lehetőség, hogy ők beszéljenek, és reflektáljanak.

Mi álmai munkája?

Olyan keretek közt tanítani, ahol lenne lehetőségem a gyerekekhez igazodó és hozzájuk szóló olvasmányokat bevinni. Ahol beszélgethetnénk az életről. Olyan szövegekkel foglalkozni, amikből a diákok megismerhetnék magukat, és választ kapnának az őket foglalkoztató kérdésekre.

Hol nőtt fel?

Bár Dunaújvárosban születtem, de életem első 14 évét Dunaföldváron töltöttem, itt jártam általános iskolába, majd a kecskeméti piarista gimnáziumban tanultam tovább, ahol kollégista voltam. Nekünk még szombaton is volt tanítás, ezért egy évben csak 4-5-ször voltam otthon. Kevés szünet volt, de akkor hosszabb időre. Bár sok-sok évre messzire sodort innen az életem, a szívem mélyén mindig is földvárinak éreztem magam, úgyhogy a szó mélyebb értelmében is idén hazatértem.

Mi volt a kedvenc tantárgya?

Elsősorban a történelem, az irodalom és a földrajz állt közel hozzám, nagyon szerettem olvasni (ez ma is így van). A történelem bennem úgy él, mint egy film, egymással sokszor összefüggő események láncolataként. Az irodalom nagy értéke pedig számomra az, hogy vele gondolkodásmódot és értékrendet lehet formálni, szemléletmódunk alakítására talán a leginkább bevethető és alkalmas tárgy. A véleményeink összevetésével, több jó megoldással szélesíthetjük a látókörünket. Több oldalról körüljárni valamit, s utána véleményt formálni valamiről - úgy vélem - az életben is hasznosítható tulajdonság.

Jelenlegi munkahelyét megelőzően hol tanított?

Röszkén dolgoztam pályakezdőként 3 éven át, ahol osztályfőnök is voltam. Ezután lehetőségem nyílt egykori gimnáziumomban, Kecskeméten tanítani. Ezután kerültem vissza egyetemi városomba, Szegedre, amit szintén nagyon szerettem. Szegeden tanítottam 21 évet a piarista gimnáziumban és onnan jöttem ide. Dunaföldváron élek ismét, onnan járok Paksra.

Milyen az ingázás? Nehéz? Fárasztó?

Nem fáraszt, elfoglalom magam az utazás során, idefele összerendezem a gondolataimat, hazafelé pedig jólesik lazítani utazás közben. Nagyon szeretem a Duna közelségét, a tájat, így leginkább nézelődöm, zenét hallgatok, vagy Rubicont olvasgatok, ami kikapcsol.

Ismerkedik Pakssal?

Igen, szeretem ezt a várost. Szeretnék a nagyszerű osztályommal a környéken bicajturákat, gyalogturákat szervezni. Ehhez szeretnék majd felderítő utakat tenni.

Milyen felsőfokú intézményeket látogatott?

Alapdiplomámat a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán magyar-történelemszakán szereztem, majd a Szegedi Tudományegyetemen mindkét szakomon egyetemi kiegészítő képzést végeztem el. Van még két szakvizsgám is: az egyik a közoktatási vezető képzés (szintén az SZTE-ről), míg mentorpedagógusi szakvizsgámat a Pázmány Péter Tudományegyetemen szereztem. Emellett az akkori Szegedi Hittudományi Főiskolán katolikus hitoktatói diplomára is szert tettem.

Milyenek voltak az egyetemi évek?

Szerettem nagyon Szegedet is, Pestet is. Mivel mindig kollégista voltam, igyekeztem saját érdeklődési körömnek megfelelően felhasználni az időt. Szerettem focizni, az egyetemi bajnokságban a saját ligánkat meg is nyertük. Túráztam sokfelé, eveztem a Dunán-Tiszán; ha tehettem, síeltem és kerékpároztam, pingpongoztam. A sporton kívül nagy szerelmem a zene. Volt saját zenekarunk, ahol gitároztam és basszusgitároztam, voltak koncertjeink is. Valamint – tudom, ma már ez fura – a koliban nagyon sokat társasoztunk. Mindez teljesen ki is töltötte a szabadidőmet.

Mit érez fontosnak, amit elmondana magáról a diákoknak? Mit szeretne, ha tudnának Önről?

Örülök, ha egymást tisztelve meg tudjuk egymással beszélni a dolgainkat. Én is hibázhatok, s ha valaki jelzi, és rendbe tudjuk tenni, azt értéknek tartom. Töreksem arra, azt tartom ideálisnak és célnak, hogy tanítványaimmal való kapcsolatomat sikerüljön egyre inkább partneri viszonyvá emelni. Ez nyilván soktényezős folyamat. Azt is szeretném érezni, hogy gondolkodnak a tanítványaim, mert nagy értéknek tartom. Nagyon örülnék annak, ha ide el tudnék jutni egy osztállyal.

Mi a legfőbb elvárása a diákokkal szemben azon kívül, hogy megtanulni a tananyagot?

Fontosnak tartom az emberséget, mert az nem tanulás kérdése. Még ha az érdeklődési köre eltér is az általam tanított tantárgytól, a tisztesség a folyosókon, tanórákon meglegyen. Legyen őszinte, hogy megszokja azt, hogy vállaljuk a cselekedeteink következményeit. Nincs bennem rossz érzés, hogyha valaki nem az én szakjaim mentén tanul tovább, hanem próbáljon meg minél teljesebb és boldogabb életet élni, annak én örülök. Hogy el tudjam juttatni egy sikeres érettségi vizsgáig, ahhoz szükséges a tananyag megtanulása. Magyarból és történelemből nem nagyon tudok engedni.

Mit üzen a diákoknak?

Komolyabb: ahogy nőttök, a közélet/élet dolgait próbáljátok meg több oldalról nézni, ne egyetlen oldalról, árnyalt gondolkodáshoz szükséges többféle csatorna igénybevétele, olvasni kell, tájékozódni kell, ne legyetek beszűkültek egyetlenegy véleményre. Sok olyan kérdés van az életünkben, ami nem fekete-fehér.

Vicces: „Sohase hagyjon el benneteket a remény!”/Éhezők viadala/

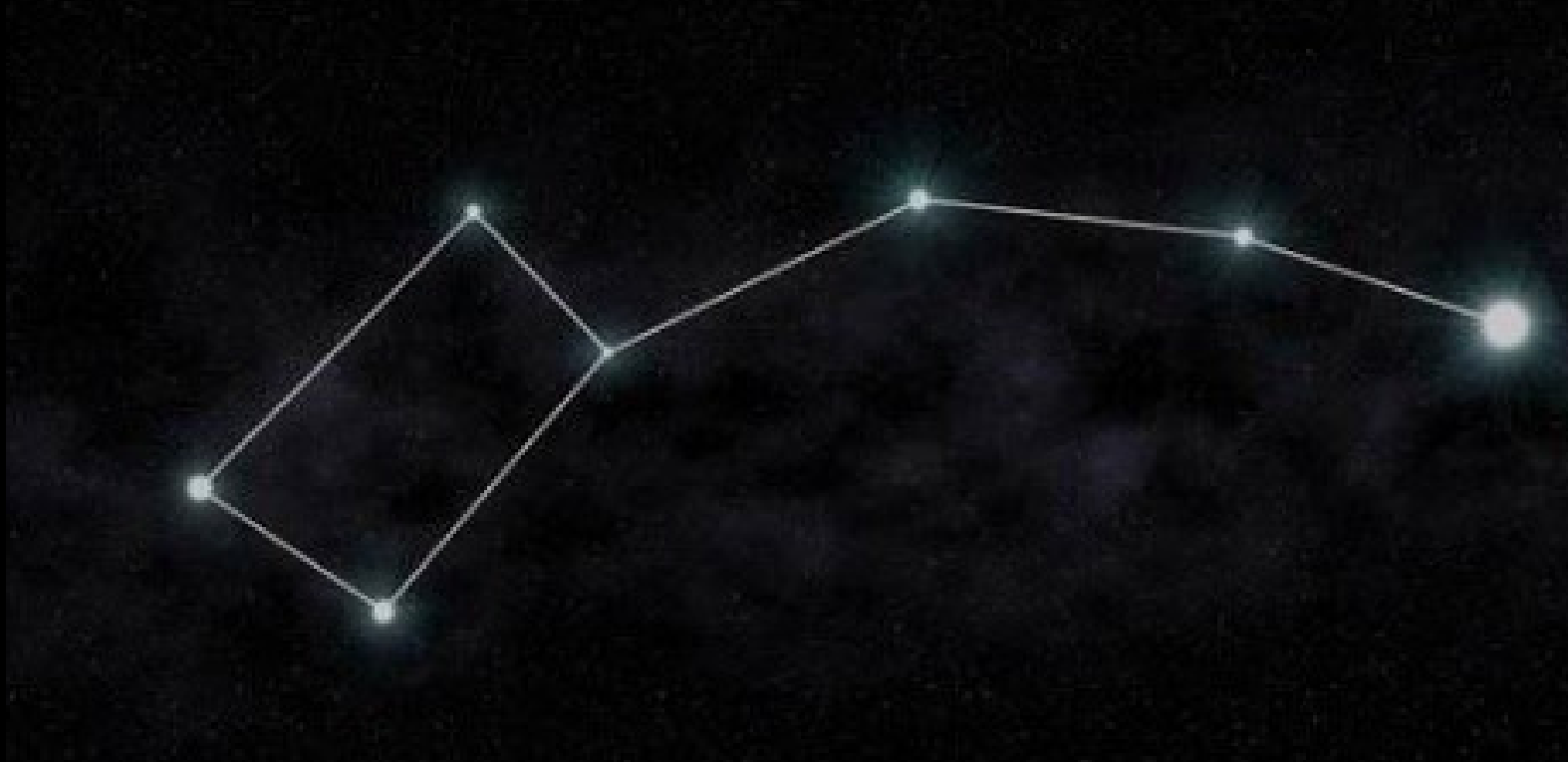
Az a meggyőződésem, hogy a boldog élethez elsősorban magunkat kell ismernünk, mert a vágyaink magunkból fakadnak. Inspirálnám a tanítványaimat, hogy saját magukra szánjanak időt, minél jobb célokkal rendelkezzenek, legyenek vágyaik, legyenek álmaik, amikért küzdenek.

Az interjúkat készítették:

Orth Athina (10.b) - Klenk Réka
Heilig Dóra (12.b) - Nikl Ágnes

Nagy Vivien (12.b) - Balog Csaba
Balogh Emőke (11.h) - Papp Attila

Aszterizmus

Az aszterizmusok (más néven csillagalakzatok) hivatalosan nem bejegyzett égi objektumok, amelyek az ismert csillagképek (pl.: Nagy Medve, Halak, Herkules) alkotórészeiként szolgálnak.

Átszőnek galaxisok
a zűr apránként áthat,
hiába vagy villámlás
ha nincs szem, ami láthat

és nem akarlak bántani
én nem akartam a szelet,
a hurrikánt, a „hurrá”-kat
egy egész helyett két felet

felelj hogyha kérnek és
ne feleselj, csak felelj meg
hányd az útra gondjaid,
benned a kín megerjed

a teremben ül egyedül
a farkaséhes magányod
farkaszemet néz veled
de csukott szemmel is látod

nincs vég, csak te szublimálsz
fogadd el, hogy kámfor vagy
ha eltűnsz, úgy is ott maradsz
mint víz, ha csigaházra fagy

nélküled nincsen egész csak
elszóródó fénypontok
de magadban a semmi vagy,
még a magányt is elrontod

senki nem tudja neved,
csak nevetnek, levedlenek,
mindennek a része vagy de
mégis elfelejtenek.

Heilig Dóra 12.b
Tehetséges Paksi Fiatalokért
Alapítvány díjazottja

BENT REKEDT A SÖTÉT,
ABLAKTALAN SZOBÁBAN.
MÁR NEM KIABÁLT,
NEM VOLT HANGJA.
SZÉP LASSAN FELADTA.

Nagy Vivien
12.b

EGY FELADATA VOLT,
DE AZ IS TÉVES.
AMIT TETT, LEHET
RÉMES,
ÉS HA AZ ESŐ MINDEN
BŰNÉT LEMOSNÁ
SEM LENNE UGYANAZ
AZ ÁRTATLAN
FEKETE BÁRÁNY.

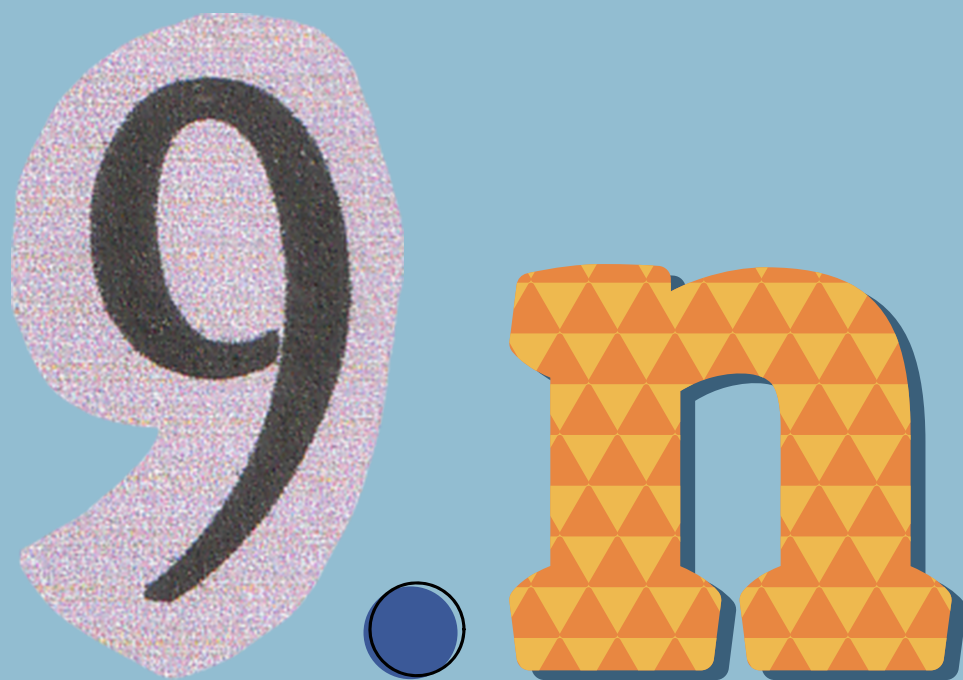
PAP ZSOMBOR

A mi új osztályunk

Új osztályunk - sok a talány,
De minket kerül a magány.
Nem lehet itt unatkozni,
Nem, csak szórakozni!

Velünk együtt fiúk, lányok
Fegyelmeznek a tanárok.
Együtt leszünk jóban, rosszban,
Együtt a forgatagban.

Vannak köztünk zshiványok,
Csendesek és vagányok.
Kevés a fiú, sok a lány,
Vár az iskola, irány!

Karácsonyi szokások Aradon és környékén

Karácsonykor a régi hagyomány szerint népi viseletben indul a város népe rokonlátogatóba. Menet közben énekelnek, bekiabálnak az utcáról a meghívottaknak. A férfiak fekete kalapban, csizmában mentek, az idősebb férfiak lajbit (gombos, díszes mellényt) is öltöttek. A nők szoknyái tiszta fehér vagy himzett fekete. A fehéret is hímezhatték: piros, fekete és kék színekkel.

Szokás, hogy szenteste temetőbe is mennek. A sír mellé ültetett virágok már elfogytak, ezek helyett újat raknak.

A karácsonyfa állítás családi körben zajlik. A férfiak nagy fát állítanak az udvaron, a fa köré állítják az asztalokat, és terítenek meg vacsorára. A fát – mivel nagyon nagy – csak alul díszítik, amíg eléri. Szaloncukor, dió, kézzel készített díszek vannak rajta, nincs semmi fényfüzér. Az asztalok szélén színes szalag a díszítés. 20-25 főre tálalják a vacsorát, amit az asszonyok és a gyerekek készítenek el. Elterjedt étel a gulyásleves, pityókalé vagy a halászlé (saját fogás a Marosból). Kedvelt ünnepi étel a báránysült, a töltött káposzta és a sült hal. Sós száraz süteményt, pogácsát vagy bejglit is kínálnak. A nők és a gyerekek meleg teát isznak, a férfiak pálinkát és vörösbort. És ez három napig tart! Hangzavar, beszélgetés, sok nevetés, jó hangulat uralkodik minden este. Az ajándékozás a konyhai kályha mellett zajlik, nem a karácsonyfa alá kerülnek az ajándékok. Bent a házban sincs díszítés, leoltják a lámpákat és gyertyák égnek. Szenteste éjfélkor mennek el a rokonok, miután koccintottak a legidősebb családtaggal, aki házi áldást mond.

A két karácsonyi ünnepnapon is vendégjárás van: az idősebb férfiak összeülnek barátokkal, szomszédokkal. Együtt énekelnek, táncolnak, iszogatnak, történeteket mesélnek, hangszeren játszanak – hegedűn, harmonikán, tárogatón. A vendégsében nincs telefon, zenehallgatás – élő zene van. A dalok szájhagyomány útján terjednek – sokszor más-más szöveggel és dallammal, de együtt énekelnek. A karácsonyi időszakban bált is tart a közösség, ami egy lakodalomhoz hasonlít: nyitótáncsal kezdődik, együtt énekelnek, vacsoráznak.

A karácsonyfát Szilveszterkor, éjfél után szedik le. Az ünnepkör zárásaként ismét vendégséget tartanak, melynek végén szétosztják a feldarabolt fát, amiből jelképes tűzifa-mennyiséget mindenki hazavisz.

Pap Zsombor (9.n) elbeszélései alapján,
aki jórészt nagypapájától hallotta a szokásokat
(szerk.)

Pap Zsombor: Erdély

Erdélyország felé megyek
Előttem erdők és hegyek,
Folyók, tavak, völgyek,
S minden, ami jó lehet.

Falvak, városok, tanyák,
Néhol hatalmas gulyák.
A régies székelyek
Lakják ezt a szép helyet.

Tengernyi bő legelők,
Néhol meg még nádtetők.
Erdélyben vagyok, ez biztos!
Letelepednék én itt most.

Erdély

A Határtalanul program keretében évfolyamszinten lehetőségünk volt Erdélybe látogatni 2022. április 4 és április 8 között. A pandémia hatására kicsit szétszakadó tendenciát mutató (akkori) 11. évfolyamnak mindenképpen jót tett ez a közös kaland, az egymáshoz való viszonyulás terén azóta is érezhető a hatása.

Hajnalban indultunk, és a határig el-elbóbiskolva, esetenként hangos nevetéssel mindenki mást felrázva telt az út. Kézzel kézre jártak a vitamindús reggelit helyettesítő színes gumicukrok és földimogyorós zacskók, egymás történeteit saját élményekkel kiegészítve, egyre élénkebben kacarászva készítettük fel magunkat az elkövetkezendő pár napra. A buszutak és az esték nagyjából végig így teltek – egyre kényelmesebben kezeltük egymást, az osztályok egymásba mosódtak és az egészben volt valami minden programot átítató közösségérzet.

Akár a hosszú, kanyargós utakon szakítottuk meg túránkat kötelező kutyasimogató szünetekkel, akár pingpong meccsre hívtuk ki egymást a szálláson, akár a felhők között szinte elvesző drónt kémleltük egymásba kapaszkodva, fagyoskodva, a hegyek között – egy percre sem hagyott el minket az érzés, hogy ennek valahogy pontosan ugyanígy kellett megtörténnie. A csoportképekbe állandóan belepislogva, a nevünket minden padba belekarcolva, a benzinkutakon heringszerűen egymásnak préselődve, és tagadhatatlanul együtt.

Heilig Dóra (12.b)

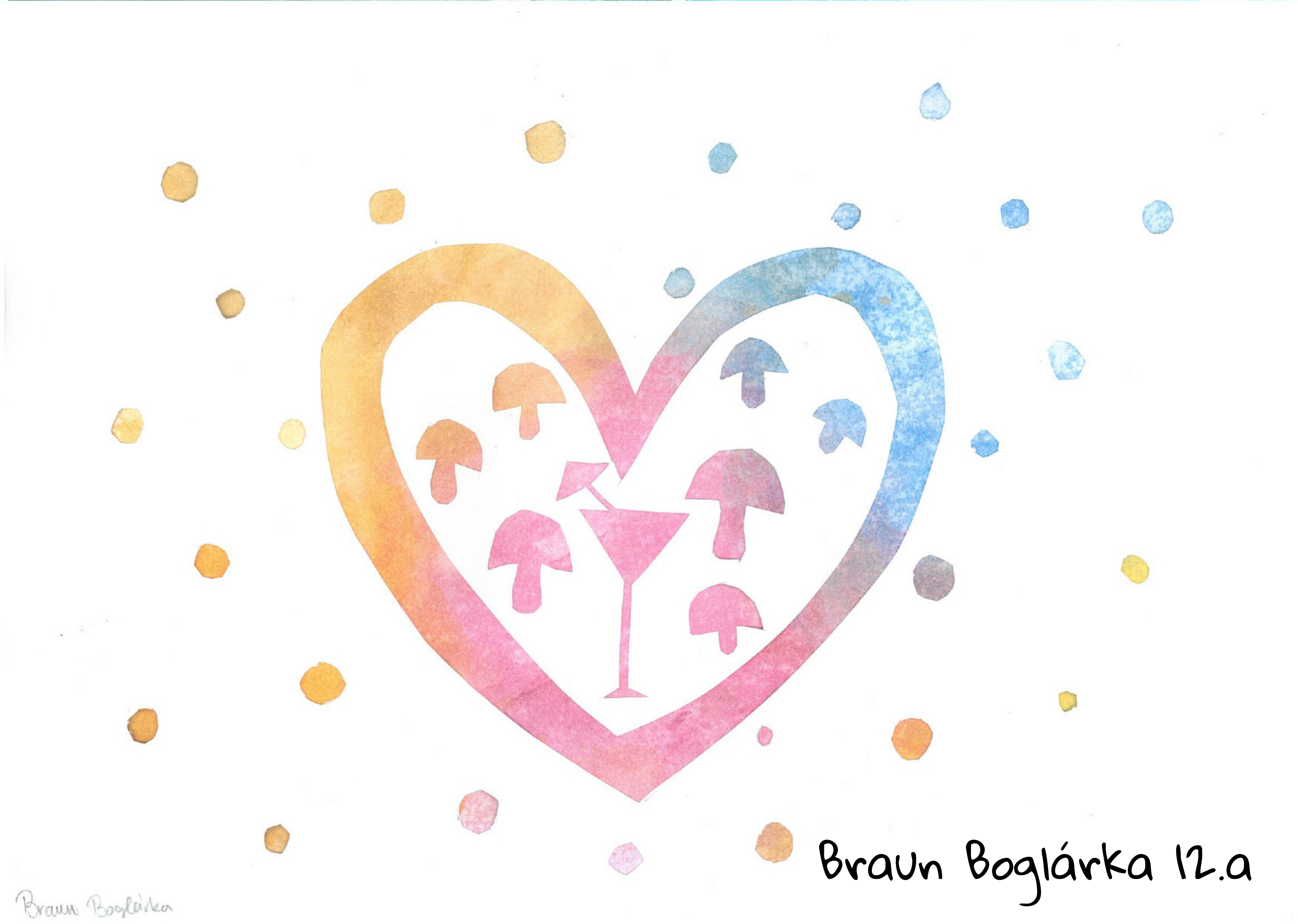
Kiss Virág 9.h

a Tehetséges Paksi Fiatalokért Alapítvány díjazottja

Bach Luca

Bach

Braun Boglárka 12.a

Braun Boglárka

KOVÁCS KÍRA

Szerkesztők: Fittné Szilvássy Ildikó
Lizák - Pető Viktória
Elérhetőség: fitt.ildi@gmail.com